

gelsen i Folketinget fremdrog Sagens Værdi, dernæst den Omstændighed, at der var overvejende Sandsynlighed eller Mulighed for, at Sagen kunde blive forandret, og for det tredje, at der var begaaet formelle Fejl ved Behandlingen i 1ste Instans. Det var Ministeriets Forslag. Saa kom der et Forslag fra Folketinget om, at man dog skulde give en Adgang til Appel uanset Øvrighedens Skøn, nemlig naar Sagen havde en vis Værdi. Værdien blev sat til 800 Kr., og jeg kan give det ærede 2det Medlem for 7de Kreds Ret i, at det er et vilkaarlig sat Beløb, men det vil det jo i øvrigt altid blive, naar man sætter en bestemt Sum; en saadan gribes altid med en vis Vilkaarlighed. Det lader til at være det eneste Punkt, hvorpaa der er nogen Uenighed i dette høje Ting om, hvorvidt man skal gaa tilbage til Ministeriets Forslag eller forandre noget ved det Beløb af 800 Kr., som Folketinget har indsat, nedsætte det eventuelt. Jeg forbeholder mig altsaa min Stilling dertil efter de Ændringsforslag, som maatte fremkomme imellem første og anden Behandling. Jeg skal i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at det, der er Hovedhensigten med denne Lov, er, at Sagerne blive hurtigt behandlede, og det er noget, som alle, der have taget Ordet i denne Sag, erkende, at det Formaal er opnaaet ved Loven. Det modvirkes jo noget ved en Appel, idet der bliver Adgang til, at Sagen procederes paa ny, og Proceduren i den anden Instans kan vare indtil 14 Uger. Man mødarbejder altsaa det, der er Hovedformaalet med Loven, men paa den anden Side skal jeg indrømme, at en Appellinstans bør der være netop for at rette paa de Tilfælde, hvor der foreligger Fejl, og det kan ikke undgaas, at saadanne blive begaaede. Men man skal være betænkelig ved at udstrække Adgangen til Appel, for det er en velkendt Sag, at giver man Folk Adgang til at appellere, ville de benytte sig deraf i langt flere Tilfælde, end der egentlig kan være Grund til. Giver man dem ubetinget Ret dertil, vil man benytte det i mange Tilfælde, hvor det havde været bedst for Parterne at lade være med at appellere. Men, som sagt, jeg skal forbeholde mig at tage nærmere Stilling til Sagen til anden Behandling.

Det ærede 2det Medlem for 7de Kreds gjorde, saa vidt jeg erindrer, en Henstilling om, at naar der blev indført Appeldomstole, saa skulde de Kendelser, som bleve afsagte af dem, bekendtgøres for Voldgiftsmændene. Deri er jeg enig med

det ærede Medlem, jeg tror ogsaa, jeg har fremdraget dette i Folketinget, at det er en af Fordelene ved Appeldomstolen, at der af den kan træffes Afgørelser, som kunne tjene til Rettesnor for Voldgiftsdømmestolen i første Instans.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Hermed er Dagsordenen udtømt.

Med Skrivelse af Dags Dato oversender Folketingets Formand

Forslag til Lov om Ændring i Lov om Lodsvesenet af 13. Juni 1879 m. v. og Forslag til Lov om Ændring i Lov om Lønninger m. v. ved Lodsvesenet af 13. Juni 1879

i den Skikkelse, hvori de i Dag ere vedtagne af Folketinget. Lovforslagene forelægges herved. Eksemplarer ville blive omdelte.

Jeg skal ansætte et nyt Møde til om 10. Minutter og med Tingets Samtykke sætte følgende Sager, som ønskes tilendbragte i Dag, til Behandling i dette Møde:

1) *Eventuelt: Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændringer i Bestemmelserne om Sammenstød og Bjærgning i Sølov af 1. April 1892.

2) *Eventuelt: Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov angaaende Meddelelse af Koncession paa Udnyttelse gennem Tørlægning og Uddybning af et Areal indenfor den dansk vestindiske Ø St. Thomas' Havn.

3) *Eventuelt: Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Udsættelse af Revisionen af Lov om Told- og Skibsfgifter paa St. Thomas og St. Jan Nr. 114 af 6. April 1906 og Lov om et Gendarmerikorps i Dansk Vestindien Nr. 117 af s. D.

Mødet hævet Kl. 3⁵⁵.